

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010799
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8720010799.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.06.2023, v trestnej veci obžalovaného L. Q., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/87/2020 zo dňa 21.09.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému L. Q., nar. XX.XX.XXXX v Y. -T.
T., trvale bytom R. Y.,
bez prihlásenia Y., K. XX,

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody ho súd z a r a d ů j e do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného L. Q..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného L. Q. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 14.09.2020 v čase okolo 20.00 hod. v strednom vestibule Železničnej stanice Y. - B. využil spánku poškodeného J. Q., nar. XXXX, bytom K. XX a ukradol mu ruksak, ktorý mal poškodený položený pri sebe na dosah ruky s obsahom, peňaženka, v ktorej mal poškodený osobné doklady na svoje meno a to občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz poistenca VŠZP, bankomatovú kartu Raiffeisen bank, 2 ks stravné lístky Déjeuner v hodnote 8,-eur a finančnú hotovosť 13,-eur, mobilný telefón HUAWEI P9 Lite, nabíjačku HUAWEI k mobilnému telefónu a 3 kusy slúchadiel, čím spôsobil poškodenému škodu vo výške 276,68 eur a skutku sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Poprad č. 0T/113/2020 zo dňa 24.08.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2020, bol uznaný vinným z

prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, pričom s odkazom na § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor, v neprospech obžalovaného. S odkazom na § 34 ods. 1, 2 a 4 Tr. zákona poukázal na to, že uložený trest vo výmere desiatich mesiacov nemožno považovať za primeraný, predovšetkým z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti a tiež z hľadiska dosiahnutia účelu trestu spočívajúceho v prevýchove obžalovaného. K osobe obžalovaného zdôraznil, že ten bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný (o.i. 7-krát krádež a 3-krát trestný čin lúpeže), všetko majetková trestná činnosť, pričom 9-krát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Je zrejmé, že u obžalovaného ide o recidivistu, a že ani predchádzajúce uložené tresty, ani v dlhom trvaní (osem rokov) nespĺnili svoj účel. Poukázal na to, že obžalovaný sa trestného činu dopustil v čase len tri týždne po tom, čo bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. OT/113/2020 zo dňa 24.08.2020 právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona. Okresným súdom uložený trest tak nemôže plniť funkciu individuálnej ani generálnej prevencie a je namieste uloženie trestu aspoň v polovici zákonnej trestnej sadzby podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku vo výroku o treste a vo veci v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku znova rozhodnúť.

Proti predmetnému rozsudku, proti výroku o treste, podal odvolanie tiež obžalovaný. V odôvodnení odvolania poukázal na to, že aj keď okresný súd vychádzal pri určovaní výmery trestu z rovnováhy medzi priťažujúcimi a poľahčujúcimi okolnosťami, nevysporiadal sa v odôvodnení riadne s otázkou zdravotného stavu obžalovaného, ktorý dlhodobo trpí psychiatrickým ochorením. Je potrebné v tomto smere zaobstarať si odborné stanoviská z odboru zdravotníctva, z odvetvia psychiatrie a psychológie a neodkazovať len na staršie lekárske správy, ktoré poskytujú len čiastkové informácie bez časovej a vecnej hodnotovej relevancie. Je preto nevyhnutné doplnenie dokazovania a vysporiadanie sa s otázkou zdravotného stavu obžalovaného. Súd prvého stupňa sa pri ukladaní trestu tiež nevysporiadal s otázkou a možnosťou uloženia ochranného opatrenia obžalovanému. Vo vzťahu k aplikácii § 37 písm. m/ Tr. zákona súdom zdôraznil, že toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne, t.j. súd musí zväziť podľa povahy veci, či na túto priťažujúcu skutočnosť prihliadne pri ukladaní trestu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vo výroku o treste a v rozsahu zrušenia vec vrátiť na súd prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd na základe včas podaného odvolania oprávnenými subjektmi postupoval v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, súd prihliadol len v prípade, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného smerovalo len proti výroku o treste, rovnako aj odvolanie prokurátora bolo podané len čo do výroku o treste, v neprospech obžalovaného. Čo sa týka výroku o vine, tento odvolaniami napadnutý nebol.

Odvolací súd teda preskúmaval iba napadnutý výrok o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov nepodmienečne, pričom dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a v tejto časti nanovo rozhodnúť z dôvodu, že uložený trest nie je postačujúci, zohľadňujúc podané odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného, konštatujúc, že trest odňatia slobody v trvaní desiatich mesiacov nie je v súlade so zákonnými podmienkami ukladaní trestu v zmysle § 34 a 38 Tr. zákona.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že vo veci neboli splnené podmienky pre pričítanie priznania obžalovaného ako poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona tak, ako to ustálil prvostupňový súd, keďže obžalovaný síce v prípravnom konaní priznal, že batoh poškodenému vzal, neskôr však

toto vyhlásenie poprel, vyhlásil, že je nevinný, poprel odcudzenie peňaženky, resp. opakovane tvrdil, že batoh vzal zo zeme, neukradol ho.

Vo vzťahu k námietke obžalovaného o pričítaní príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, t.j. zohľadnenie predchádzajúceho právoplatného odsúdenia za prv spáchaný trestný čin, ktoré pritom nesmie byť zahľadené, krajský súd poukazuje na trestnú minulosť odsúdeného. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti 12-krát súdne trestaný, pričom naposledy bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Poprad zo dňa 24.08.2020, sp. zn. OT/113/2020 za spáchanie obdobnej trestnej činnosti, za prečin krádeže, za čo bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody jedného roka so skúšobnou dobou 30 mesiacov. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2020, kde dáva odvolací súd zhodne do pozornosti skutočnosť, že ku spáchaniu skutku, za ktorý bol obžalovaný uznaný vinný v tejto veci, došlo dňa 14.09.2020, t.j. ani nie štyri týždne od právoplatného podmieneného odsúdenia, v čase uloženej skúšobnej doby. Ďalej súd poukazuje tiež na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Poprad zo dňa 21.03.2014, sp. zn. OT/57/2014 za trestný čin krádeže, rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 31.03.2005, sp. zn. 5T/4/2004 pre trestný čin lúpeže s uloženým trestom odňatia slobody na dobu ôsmich rokov, s vykonaním trestu 10/2013.

Keďže ide o viaceré trestné činy spáchané v minulosti obžalovaným, je prípustné, aby skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných 24. mesiacoch právoplatne odsúdený za trestný čin, v prípade odsúdenia trestným rozkazom sp. zn. OT/113/2020 bola zohľadňovaná ako kvalifikovaná skutková podstata trestného činu podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, podľa ktorého sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky potrestá páchatel', ak spácha čin uvedený v odseku 1, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Ďalšie právoplatné odsúdenie, resp. odsúdenia, ktoré nie sú zahľadené, tak možno pričítať tomuto obžalovanému ako príťažujúcu skutočnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona.

Krajský súd tiež poukazuje na to, že v prípade osoby obžalovaného nebola namieste ani aplikácia znenia § 37 písm. m/ Tr. zákona za bodkočiarkou, podľa ktorého súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať, keďže je zrejmé, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti a ani predchádzajúce odsúdenia obžalovaného v minulosti nevedli k jeho náprave.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný bol v minulosti opakovane priestupkovo riešený, pričom prevažne išlo o priestupky proti majetku a občianskemu spolunažívaniu. Vo vzťahu k záznamom v registri trestov súd poukazuje na opakované odsúdenia odsúdeného, prvýkrát bol obžalovaný súdne trestaný v roku 1986, ešte ako mladistvý, trestnej činnosti sa dopúšťal opakovane, prevažne išlo o majetkovú trestnú činnosť, pričom obžalovanému boli ukladané ako tresty nepodmienené, tak aj s podmieneným odkladom, pričom obžalovaný sa v minulosti počas uloženej skúšobnej doby dopúšťal naďalej trestnej činnosti, a to vo viacerých prípadoch (ako sa tomu stalo aj pri tomto skutku).

Z uvedeného sa teda javí, že pri rešpektovaní § 34 Tr. zákona, sledujúc zásady ukladania trestov, kedy má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti, odradiť iných od páchania trestnej činnosti, vyjadrujúc zároveň morálne odsúdenie páchatel'a za spáchaný skutok, zohľadňujúc osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť, opakované páchanie majetkovej trestnej činnosti, pričom u obžalovaného nebadať výchovný a preventívny vplyv nielen podmienenčne uložených trestov odňatia slobody, ale ani trestov odňatia slobody kratšieho trvania, sú sklony obžalovaného k opakovanému páchaniu trestnej činnosti nesporné, s otáznou možnosťou nápravy.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného o možnosti nariadenia ochranného opatrenia v tomto prípade, odvolací súd konštatuje, že u obžalovaného neboli splnené zákonné podmienky na uloženie ochranného liečenia. Z lekárskeho posudku vplýva nadužívanie alkoholických nápojov zo strany obžalovaného, častá intoxikácia liekmi a alkoholom, prejavy parasuicidálnych sklonov, pričom tieto okolnosti boli o.i. aj dôvodom početných hospitalizácií. Súd konštatuje, že z lekárskeho správ a záverov z nich vyplývajúcich nevyplýva pochybnosť o zmenšenej pričítanosti obžalovaného, resp. nevyhnutnú povinnosť skúmania duševného stavu obžalovaného z hľadiska, či u neho v čase spáchania skutku existovali ovládacie a rozpoznávací schopnosti, keďže z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný je schopný riadne vnímať, je si vedomý svojho správania, vlastného konania pod vplyvom

alkoholu ako aj škodlivosti nadužívania alkoholu pre svoje zdravie a napriek tomu sa do stavu opitosti privádzal opakovane. Kontrola objektívnej reality nie je u obžalovaného narušená a kvalitatívne poruchy vnímania u neho neboli zistené. Inak povedané obžalovaný L. Q. podľa ním predložených lekárskejších správ bol v čase hospitalizácie, čiže aj páchania protiprávneho konania, vždy správne orientovaný v čase a priestore a chápal zmysel čoho sa dopúšťa a za akých okolností.

Z lekárskejších správ, ktoré sú obsahom vyšetrovacieho a súdneho spisu, ako aj z nariadeného znaleckého dokazovania znalcom R. R. T. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia, znaleckého posudku vypracovaného dňa 19.05.2023 vyplýva, že obžalovaný prekonal v novembri 2021 a decembri 2022 opakovane mozgovú príhodu s potrebou hospitalizácie, avšak s dobrým klinickým výsledkom a rekonvalescenciou. Obžalovaný síce nie je schopný zvládať všetky aktivity ako pred mozgovou príhodou, avšak je plne sebestačný bez cudzej pomoci. Je schopný chápať zmysel trestného konania a jeho účel a rovnako tiež je spôsobilý výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, vykonané dokazovanie, zákonné podmienky ukladania trestov odvolací súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody zohľadňujúc § 38 ods. 4 v spojení s § 38 ods. 8 Tr. zákona; kedy pri prevahe priťažujúcich skutočností (jedna priťažujúca skutočnosť a konštatovaná neexistencia poľahčujúcej skutočností) sa zvyšuje dolná hranica zákonnej sadzby o jednu tretinu, t.j. s odkazom na § 212 ods. 2 Tr. zákona, pri trestnej sadzbe šiestich mesiacov až troch rokov, je upravená dolná hranica na 16 mesiacov. Súd preto vzhľadom na všetky okolnosti uznal uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, vo výmere 16 mesiacov v tomto rozsahu za zákonné a postačujúce.

O zaradení odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona je určené správne, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Na základe týchto skutočností opierajúc sa o skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaneho dokazovania, vrátane doplneneho dokazovania vykonaneho krajským súdom rozhodol odvolací súd tak, že zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku na podklade odvolania prokurátora podaneho v neprospech obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku a súčasne podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol a uložil trest obžalovanému tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

V súlade s vyššie uvedenými dôvodmi a právnymi úvahami prezentovanými v odôvodnení krajský súd zároveň postupom podľa § 319 Tr. poriadku osobitným výrokom odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.